

Ačkoliv studuje na vysoké škole, **Eliška Jarmerová** včera získala v ýuční list v žádaném oboru

Architektura jí nestačila, proto je z ní kominice

Barbora Ficbauerová
spolupracovnice MF DNES

Kominictví se jako řemeslo vyvíjí už od 15. století a dlouho „patřilo“ pouze mužům. Mezi sedmnácti tovaryši, kteří byli včera pasováni na Střední škole stavebních řemesel v Bosonohách, však byla také Eliška Jarmerová – teprve třetí absolventka v historii brněnské instituce. Toho, že by teď každý den chodila domů umouněná od sazí, se nebojí. „Stejně jako v jiných oborech i tady se dnes používají moderní přístroje. Rozhodně to není tak špinavá práce jako kdysi,“ usmívá se novopečená kominice, jež si k v ýučnímu listu odskočila od architektury, kterou druhým rokem studuje na brněnském VUT.

Co vás k tak nezvyklému kroku vedlo?

Na vysoké jsem si v jednu chvíli řekla, že nebudu zbytečně ztrácet čas a udělám si i v ýuční list, abych získala praktické zkušenosti, dokud můžu. Hlavně si uvědomuji, že pracovat rukama má v dnešní době větší hodnotu než vysokoškolské vzdělání. Jak na střední, tak vysoké škole bylo vše jen teoretické, vůbec jsme se nedostali na stavbu. Co se týče praxe, je kominictví skvělé.

To byl tedy hlavní důvod?

Já jsem původně na kominika jít nechtěla. Hledala jsem spíš obor kamaře, protože mě zajímá především vytápění domů. Chtěla jsem se hlavně učit o krbech, ale v Brně ani okolo žádný takový obor není, tak jsem si řekla, že zkusím zkrácený studium kominika. To mi připadalo jako nejlepší možnost, jak se k takovým informacím dostat.

A to jste ani před nástupem neměla žádné obavy?

Já jsem hlavně dopředu neměla žádné představy. Vůbec jsem nevěděla, do čeho jdu. (smích) Byla jsem zvědavá, co mě čeká. Jenom jsem věděla, že kominici mají vymetat komíny a že je můžou i stavět. Něco málo jsem si nastudovala dopředu a byla jsem se podívat na dni otevřených dveří. Nakonec mě překvapilo,

lo, jak bylo studium dobře udělané. Pan mistr mi vždy vše pořádně vysvětlil. Na vysoké jsem už nějakou dobu, takže mě také příjemně překvapil jiný přístup lidí. Odnášim si ze studia zábavné zážitky.

Mluvila jste o zkráceném studiu. Jak tento systém funguje?

Můžete na něj nastoupit, jen když už máte nějakou střední školu hotovou. Trvá to jen rok, což je možné díky vynechání předmětů typu čeština nebo matematika. Celou dobu se tak věnujete hlavně praxi. Jen jeden den v týdnu jsme měli teoretickou výuku, která obsahovala odborné předměty. Jinak jsme se v podstatě každý den na sedm hodin převlékali do montérek a dělali různé kominické činnosti. Někdy nám pan mistr přivezl zařízení na vytápění, kotel nebo plynovou karmu, jindy jsme skládali různé druhy kominů nebo jsme byli na stavbě. Do-

kominictvím, ale nejdříve chci získat titul inženýra. Nejlepší by bylo, kdyby se mi podařilo všechno spojit. Jednou bych si ráda založila živnost, při které bych mohla šířit osvětu – informovat lidi o tom, jak se má správně topit. Je důležité, aby věděli, jaký si mají zvolit druh vytápění podle typu bydlení. Vlastně bych jim mohla nejen poradit, co je vhodné, ale dál bych jim vytápění mohla kontrolovat, případně celý systém navrhovat a postavit. Nyní si chci zjistit informace o tom, co musím udělat, abych mohla začít dělat revize kominů a tím získávat potřebnou praxi.

Obor kominictví není zrovna typický pro dívky...

Dozvěděla jsem se, že jsem teprve třetí vyučená kominice v historii školy. I z toho je jasné, že holky tohle studují jen výjimečně. Mně ale vyhovovalo, že jsem byla mezi samými kluky. (úsměv) Všichni se mi snažili pomáhat. I učitelé vnímali velmi pozitivně, že je na takovém oboru dívka, bylo to pro ně takové oživení. Někdy za mě ostatní třeba nosili některé těžké věci a občas na mě byli trochu shovívavější, ale ne nijak výrazně. Studium bylo opravdu velmi příjemné, všichni se ke mně chovali hezky.

Takže byste obor ostatním ženskám doporučila?

Nezjistila jsem žádné omezení, které by mi bránilo, takže ano. Je tedy potřeba mít trochu svaly pro zvedání tvárnice a podobně. Pro mě ale studium nijak náročné nebylo. Nestalo se mi, že bych něco nezvládla. Jediný problém, který si dokážu představit, může nastat, když má někdo závrát z výšek. To je rozhodně překážka, ale ta se netýká jen holek, ale i kluků. Obecně bych obor kominictví doporučila všem, kteří se chtějí něčemu prakticky věnovat.

Co všechno se vlastně musí budoucí kominici naučit?

Kominik by měl umět zkontrolovat komin, vyčistit ho, měl by dokázat poskytnout poradenství při jeho stavbě a sám ho umět postavit. Celkově prostě musí vědět, jaké má mít komin náležitosti, aby správně

Hotovo Mezi sedmnácti tovaryši, kteří byli včera pasováni na Střední škole stavebních řemesel v Bosonohách, byla také Eliška Jarmerová – teprve třetí absolventka v historii brněnské instituce. 2x foto: Václav Šálek, ČTK

fungoval, s čímž souvisí i pravidelné kontrolování a udržování, aby byl zajištěn bezproblémový chod. Zároveň se něco naučí o efektivitě vytápění domů.

Většina lidí si kominika stále představí jako člověka uspiněného od sazí. Jaká je realita?

Samozřejmě, když se vytápí pevnými palivami, tak se sazí nevyhnete, ale teď už hodně domácností využívá plyn. Stejně jako v jiných oborech i tady se dnes používají moderní přístroje. Rozhodně to není tak špinavá práce jako kdysi. Člověk se občas uspíná, ale to k tomu patří a opravdu to není o tom, že bychom každý den chodili domů špinaví od sazí.

